

kere end Landbruget; men at Landbruget vil komme med i Krisen, anser jeg for lige saa sikkert, jeg vil blot henvise til den Dag, da vi eventuelt kan aabne Forbindelsen med Rusland som i gamle Dage, saa faar vi den russiske Konkurrence paa Kornmarkedet, Konkurrencen med østersøisk Rug og Sortehavs-Hvede. Men lad os tænke os, at Industrien var ved at komme paa en forholdsvist grøn Gren igen, og at Landbruget sidder ude i Krisen. Lad os endvidere huske paa, at der for ikke ret mange Dage siden fra socialdemokratisk Side — det var det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen — blev peget paa, at Landbrugets Tilskud ikke i de sidste Finansaar var blevet beklippet. Villien til at beklippe det, naar de andre Erhverv er ude i Krisen, er der, det er menneskeligt, dertil er der intet at sige. Lad os tænke os, at Landbruget hen i Tiden kommer ind i en Krise, og de andre Erhverv muligvis da danner Flertallet i den lovgivende Forsamling — vi har før set, at de har kunnet finde hinanden paa visse Omraader —, og at man da sagde til Landbruget: Nu har du at aflevere noget af den Understøttelse, du tidligere har haft. Saa vædder jeg, at Landbruget vil rejse sig og sige: Det er et meget uheldigt valgt Tidspunkt at komme paa nu, da vi er inde i en Krise; vi skal indrømme, at det vilde være meget godt, om alle Tilskud blev bragt noget ned, men Tidspunktet er saare uheldigt, nu da de andre er ved at komme over Krisen.

Men jeg gør ærede Landbrugsrepræsentanter, som ser lidt ensidigt paa Sagerne, opmærksom paa, at Stillingen i Øjeblikket er saaledes, at Landbruget ikke er kommet ud i Krisen, saa det rigtig batter noget, men de andre er for visse Industriers Vedkommende rigtig godt ude i en Krise. Nu er det efter min Mening, jeg havde nær sagt uredeligt, det er ikke det rigtige Udtryk, men ukollegialt af Landbruget at forlange, at der skal gives væsentlig Afkald paa den Støtte, Industrien har i Øjeblikket. Man kan være glad ved den, og man kan være bedrøvet over, at den er blevet saa stor, det er en Sag for sig, men naar de sidder ude i en Krise, er det et højst uheldigt Tidspunkt at komme og sige: Nu skal I ikke alene have sat Beskyttelsesprocenten ned, men ogsaa selve Beløbet. Det er at stille de paagældende Erhverv anderledes, end I vil stille jer selv, den Dag Landbruget er ude i Krisen, og de andre muligvis er kommet over den. Det er, som det blev udtrykt

i Aftes af en af Talerne, et Misbrug af Frihandelens Ideer. Jeg haaber, at Frihandelens Ideer stadig vil findes hos den danske Landbostand, men jeg haaber, at man ikke vil misbruge dem i et Tilfælde som dette.

Maa jeg slutte med at minde om en Udtalelse af afdøde Finansminister Vilhelm Lassen: at i vanskelige Tider maa vi kunne forlange af hinanden, ligegyldigt hvorledes vi saa ser paa Enkeltheder, at vi omgaas hinanden varsomt. Den, der ikke er i Stand til at forstaa det, forstaaer ikke Tidens Udvikling, og om ham gælder det, jeg lige før sagde, at han maa finde sig i en Dag muligvis at blive slaaet i Jorden. Jeg beder om, at Landbruget og dets Organisationer varsomt vil omgaas den Industri, der er nødstedt. Den Dag kan komme — jeg haaber ikke, Stillingen bliver for haard —, da Spillet vendes om og Landbruget bliver forholdsvist nødstedt, medens de andre Erhverv sidder paa den grønne Gren. Lad det være saaledes, at vi omgaas hinanden varligt og hjælper hinanden over de vanskelige Tider, hvor vi kan, uden Hensyn til Doktriner; det lader sig i dette Tilfælde udmærket gøre fra Venstres Side, uden at man i nogen Maade behøver at give Afkald paa Frihandelsprincippet. Jeg erklærer mig for Frihandelsmand til Fingerspidserne, men derfra og til at se sig stærblind paa, at Frihandelsprincipperne skal gennemtrufes paa et hvilket som helst Tidspunkt, er der et stort Spring, som jeg ikke vil være med til at gøre.

Christmas Møller: To ærede Medlemmer af Socialdemokratiet, det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen og det ærede Medlem Hr. Hauge, har i Anledning af Erklæringen af 9. Juli og den Dagsorden, der blev vedtaget her i Tinget for nogle Dage siden, rettet nogle Bemærkninger til mig. Og det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen spurgte om, hvordan jeg kunde stemme for den Dagsorden, naar jeg ved et Møde, hvor han ogsaa talte, havde udtalt, at den efter min Mening ikke blot var vildledende, men forsætlig vildledende. Det ærede Medlem Hr. Hauge har refereret nogle ganske enkelte Udtalelser af mig fra et Møde ovre paa Fyn. Jeg vil gerne til de to ærede Medlemmer sige, at jeg kan henholde mig til, hvad mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Pürschel, har sagt om denne Sag, men jeg vil endvidere gerne have Lov til at sige til begge de ærede Medlemmer, at de refererer mig ikke fuldstændigt. Thi ved